

1

Coco schuift haar huiswerk opzij en zet haar laptop aan. Zou er nog iets te beleven zijn op haar favo site? Ze klikt Super-dudes aan. De meeste profiels kent ze al. Ineens valt haar oog op een nieuwe jongen. Wat een lekker ding! Dat ze die niet eerder heeft gespot. Die stoute ogen, helemaal wat voor haar. Lisa vindt het vast ook een kanjer. Ze maakt een foto met haar mobiel en stuurt hem door naar Lisa. *Superdudes heeft deze hunk in de aanbieding*, sms't ze. Shit, ze heeft 'm per ongeluk naar Joël ge-sms't. Wat een oen is ze toch! Ja hoor, nog geen minuut later krijgt ze Joël aan de lijn.

‘Hoe kom je daar nou opeens aan?’

‘Een foto van mijn neef. Lijkt hij op me?’

‘Je liegt, je bent weer met je hobby bezig. Je hebt 'm van internet.’

‘Nou en? Is toch spannend?’

‘Schrijf je nou eens in bij een modellenbureau, dat is pas echt spannend. Dan hoef je tenminste niet meer op die belachelijke sites te surfen. Snap je nou nog steeds niet dat dit heel stom is? Waarom geef je hem niet meteen je mobiele nummer?’

‘Dat krijgt hij straks, hij komt zo langs. Ik heb zo'n geluk, er is vanavond niemand thuis, dus dat komt goed uit.’

‘Nog erger, je hebt je adres gegeven! Coco, denk nou eens na! Dit is echt niet normaal.’

‘Jij trapt ook overal in, hè?’ lacht Coco. ‘Ik heb hem nog niet eens gesproken.’

Als Coco ophangt kijkt ze weer op het web. Joël met zijn modellenbureau. Lisa begint er ook steeds over. Alsof ze zelf geen model wil worden. Ze heeft het uit haar hoofd gezet. Ze is er helemaal niet knap genoeg voor.

Pling! Er verschijnt een envelopje in beeld.

Wow! Superhunk heeft haar een berichtje gestuurd! Coco’s hart maakt een sprongetje.

Superhunk says: (17:24:12)

Leuk dat je op mijn profiel kijkt.

Wat zal ze schrijven?

Knipoogje says: (17:24:56)

Ik was gewoon nieuwsgierig.

Superhunk says: (17:25:16)

Heb jij ook een profiel?

Knipoogje says: (17:25:26)

Ja. Op Suga-babes. Maar dat kan je nu niet bekijken natuurlijk...

Superhunk says: (17:25:44)

Jazeker. Ik zet de laptop van mijn zus aan. w8ff

Superhunk says: (17:29:17)

Aha, er staan wel veel op. wie ben jij dan?

Knipoogje says: (17:29:41)

Raad maar. Ik heb lang bruin haar en een rood T-shirt aan.

Superhunk says: (17:30:45)

Ik zie hier een meid met rood haar en een bruin T-shirt.

Coco moet lachen.

Knipoogje says: (17:31:01)

Dat ben ik niet. Ik heb bruin haar en een rood T-shirt.

Superhunk says: (17:31:57)

Wacht ff, nu zie ik allemaal mooie chickies... Wowwww...

Daar ben je, Knipoogje!

Knipoogje says: (17:32:12)

Ik heet Coco.

Superhunk says: (17:32:43)

Wat een beauty. ben je het echt?

Knipoogje says: (17:33:01)

Ja. Ben jij het echt?

Superhunk says: (17:33:14)

Boy... Ik ben Boy.

Boy, wat een leuke naam, denkt Coco.

Knipoogje says: (17:33:27)

Hi Boy! kijk jij vaak op Suga-babes?

Superhunk says: (17:33:59)

Nee, anders had ik je allang gespot.

Superhunk says: (17:34:32)

O, mijn zus komt net binnen Ze kijkt ff mee. Ze vindt jou ook heel knap. En dat is bijzonder hoor, want ze is heel kritisch. Ze zei al dat ik eens op het web moest kijken. Haar lover heeft ze zo ook gevonden. Hoe lang sta je er al op?

Dus Superhunk is echt op zoek!

Knipoogje says: (17:34:49)

Een paar weken.

Superhunk says: (17:35:02)

Je hebt zeker al veel reacties...

Knipoogje says: (17:35:17)

Gaat wel.

Superhunk says: (17:35:23)

Nou, zo'n mooie meid als jij?

Hij vindt mij ook leuk! Shit! Haar moeder roept.

Knipoogje says: (17:35:45)

Ik moet eten.

Superhunk says: (17:35:56)

Ben je morgen weer online?

Knipoogje says: (17:36:09)
Ik ben pas om vier uur thuis.

Superhunk says: (17:36:41)
Dan ben ik online. Ciao, Bella.

Knipoogje says: (17:36:52)
Ciao, Boy.

2

Joël zet de cd weer aan het begin. Deze song kan hij wel duizend keer achter elkaar horen. Terwijl hij luistert, kijkt hij naar de foto in zijn mobiel. Hij begrijpt echt niet wat Coco in die jongen ziet. Die blik! Nou ja, ze valt altijd op foute types. Ze kan zich beter richten op modellenwerk. Ineens herinnert hij zich de modellenwedstrijd van HotChoizz. Daar kwam zijn zus vanochtend mee aan. Hij is het Coco helemaal vergeten te vertellen. Hij surft naar de site. Daar staat het. *HotChoizz zoekt een gezicht voor nieuwe kledinglijn*. Dat is toch helemaal wat voor Coco? Ze moet zich opgeven. Hij wil haar bellen, maar dan bedenkt hij dat het geen zin heeft. Coco doet het toch niet. Over één dag is de sluitingsdatum. Zal hij haar opgeven? Hij leest het inschrijfformulier over en dan vult hij Coco's gegevens in. Het is nog een hele klus, ze vragen van alles. En hij moet ook een foto van Coco meesturen. Grappig, hij weet alle antwoorden. Hij kent Coco zo goed. Heb je ervaring? vragen ze. *Nee, ik heb geen ervaring*, schrijft hij. Wat is je motivatie om mee te doen? Hm, daar moet hij even goed over nadenken. Joël heeft er lol in, maar als hij klaar is, aarzelt hij. Is het niet maf? Je weet het nooit met Coco, misschien wordt ze wel kwaad op hem. Ach, dikke kans dat ze er nooit meer iets van hoort. Er zullen wel veel reacties op komen. Hij drukt op de knop. Verzonden! Coco moest eens weten! Zijn mo-

biel gaat. Daar zal je haar hebben. Maar het is Jeffrey.

‘Hi Jeffrey.’

‘We hebben misschien weer een optreden,’ zegt Jeffrey.

‘Waar?’

‘In de Wongerd. Dat heeft m’n neef voor ons geritseld.’

‘Niet gek, wanneer?’

‘Vrijdag. Iedereen kan. Alleen Coco moet ik nog bellen. Ik dacht: misschien een karweitje voor jou?’

‘Hoezo?’

‘Je hoeft het heus niet voor mij verborgen te houden. Trouwens, onze hele clan weet het. Er is iets tussen Coco en jou.’

‘Dan weten jullie meer dan ik.’

‘Dus jij belt Coco?’ vraagt Jeffrey.

‘Als ze tijd voor me heeft. Ze is aan het chatten met een of andere loser van Super-dudes.’

‘Jaloers?’

‘Jeffrey, please! Ben jij trouwens nog in de Villa geweest?’

‘Nee, hoezo?’

‘Ik vroeg me af of ik wel goed heb afgesloten,’ zegt Joël.

‘Mafkees, dan ga je toch kijken! Zo meteen sluipen die etertjes uit de buurt binnen en dan mollen ze onze studio. Hebben we daar een halfjaar voor gebeuld? Nou ja, ik rij er wel even langs, ik moet toch die kant op.’

‘Thanks, ik moet mijn Engels leren. Je kent m’n pa. Als ik een onvoldoende haal, kom ik het weekend de deur niet uit.’

‘Maar je moet battelen!’

‘Dat maakt hem wat uit.’

‘Dan moet hij maar voor je invallen.’

Alleen al bij het idee ligt Joël dubbel van de lach. Zijn vader streetdancen, die stijve hark.

Joël baalt. Waarom denkt de hele groep toch dat hij op Coco is? Coco en hij zijn echt heel goeie vrienden. Al vanaf de brugklas. En nu ze samen streetdancen, is hun vriendschap alleen maar hechter geworden. Hij heeft al zo vaak gezegd dat hij niet verliefd op haar is, maar ze geloven hem niet. Hij schijnt zijn gevoelens voor Lisa dus goed te verbergen. Van hun clan weet alleen Timo het, maar die houdt zijn mond. Als Lisa niet bij hem in Street Explosion zat, had hij allang actie ondernomen. Zo verlegen is hij nou ook weer niet. Maar Street Explosion gaat voor. Ze moeten ontspannen met elkaar kunnen dansen. Dat lukt niet meer als hij een blauwtje heeft gelopen. Hij gelooft namelijk niet dat Lisa ook op hem is. Niets wijst in die richting. Hij moet haar uit zijn hoofd zetten, dat weet hij, maar het gaat niet. Hij snapt het zelf ook niet. Als zij in de buurt is, smelt hij. Nu denkt hij toch ook weer aan haar? Hij kan beter aan zijn Engels beginnen, daar heeft hij meer aan. Je zal zien dat zijn vader hem weer overhoort. Belachelijk, alleen maar omdat hij één keer een vette onvoldoende op zijn rapport had. Waarom moest die sukkelige Venraai ook tegen zijn vader zeggen dat hij harder moet werken? Die leraren doen ook altijd alsof ze kleuters zijn. Hij werkt nu toch hard! Hij heeft die klote onvoldoende allang opgehaald, maar dat schijnt zijn pa niet uit te maken. De laatste tijd is hij toch zo streng. Dat komt door Sofie. Sinds zijn tweelingzus verkering heeft met Najib, is het goed mis. Ze had het eerst geheimgehouden, maar hun pa is erachter gekomen. Het huis was te klein, wat ging hij tekeer tegen Sofie. Hun vader denkt dat elke Marokkaan een crimineel is. Najib is een topvent. Sofie is nog nooit zo gelukkig geweest en nou mag ze niet meer met hem omgaan. Dat is toch wreed? ‘Ik kan het niet,’ zei ze steeds. ‘Ik kan hem niet

missen.’ Ze heeft hun vader gesmeekt. Maar dat maakte geen enkele indruk op hun pa. Het moest en zou uit. Alleen hun clan weet dat het nog aan is.

Op de trap hoort hij Sofie. Een minuut later stormt ze zijn kamer binnen.

‘Joël, je moet me helpen. Najib moet vanavond voetballen. Het is een hartstikke belangrijke wedstrijd. Hij zegt dat hij verliest als ik er niet ben.’

‘Hoe wil je dat doen?’

‘Ik ga zeggen dat we iets op school hebben,’ zegt Sofie.

‘Dat gelooft pa nooit. ’s Avonds zeker. Hij belt zo op als hij het niet vertrouwt.’

‘Maar ik moet erheen,’ dringt Sofie aan. ‘Het is belangrijk dat ik erbij ben. Najib mag keepen in het eerste. Als hij het niet goed doet, moet hij eruit. Je weet wat het voor hem betekent.’

Joël knikt. Najib wil profvoetballer worden. Hij heeft het al heel ver geschopt.

‘Weet je wat,’ zegt Joël, ‘zeg dat je ziek bent. Dan ga je zogenoemd vroeg naar bed.’

‘En hoe kom ik dan na de wedstrijd binnen?’

‘Door mijn raam.’

Ze kijken samen naar buiten. ‘Dat moet lukken,’ zegt Joël.

Sofie knikt. ‘Ik ga op het hek staan en dan klim ik op het dakje.’ Ze omhelst Joël. ‘Je bent de liefste broer die er bestaat.’

Joël maakt zich los. ‘Dat hoeft nou ook weer niet.’

‘Ik meen het. Als jij verking met Lisa hebt, help ik je ook.’

‘Wat is er met jou?’ vraagt moeder als ze aan tafel zitten en Sofie geen hap eet.’

‘Ik heb geen trek.’ Sofie legt haar vork neer en schuift haar bord van zich af. ‘Ik voel me de hele dag al niet lekker. Hoofdpijn, misselijk en mijn buik doet zeer.’

‘Ah, dan heb je dat virus,’ zegt Joël heel serieus. ‘De halve klas bij ons heeft het. Het duurt maar één dag.’

‘Ik denk dat ik maar naar bed ga.’ Sofie staat op. ‘Hopelijk ben ik dan morgen weer beter, ik heb een proefwerk. Anders heb ik het voor niks geleerd.’

‘Je leert nooit iets voor niks,’ zegt vader.

‘Neem twee aspirientjes.’ Moeder staat al op om ze te pakken. ‘Dat wil nog wel eens helpen.’

Met een zielig gezicht en twee aspirientjes in haar hand loopt Sofie de kamer uit.

Dat heb je goed gedaan zus, denkt Joël. Hij vindt het rot voor haar. Elke keer die smoezen. Voor Najib is het ook waardevloos. Hij kan nooit eens gezellig langskomen, alles moet stiekem.

‘Straks zal ik jou ook nog even overheoren,’ zegt vader.

‘Dat is helemaal niet nodig.’ Joël wordt al kriegel bij het idee. ‘Ik kan het best zelf. Hoe lang ga je hier nog mee door?’

‘Als je rapport goed is, hou ik ermee op.’

‘Zo lang?’ roept Joël. ‘Dat duurt nog drie maanden!’

‘Wees blij dat je vader er tijd in wil steken,’ zegt moeder. ‘Het is voor je eigen bestwil.’

Ja hoor, heb je dat weer.

Nadat zijn pa Joël heeft overhoord, zet hij de tv aan. Zijn favoriete programma begint zo, de geschiedenisquiz. Als er iets saai is, is het dat wel. En die man die het presenteert ziet er ook zo duf uit. Wie kijkt er nou naar zoiets? Het ergste is nog dat zijn pa zich voor die quiz heeft opgegeven. Stel je

voor dat hij op de tv komt. Joël schaamt zich al dood bij het idee.

‘Ik ga toch maar even bij Sofie kijken,’ zegt moeder.

Joël springt op. ‘Nee, ik ga wel. Je quiz begint, zonde als je de eerste vraag mist, toch?’

Voordat moeder zich bedenkt, loopt hij de kamer uit. Boven doet hij de deur van Sofies kamer op een kier en gluurt om het hoekje. Ze heeft het goed voorbereid. De gordijnen zijn dicht en haar bed ziet eruit alsof ze erin ligt. Grinnikend sluit hij de deur.

‘En?’ roept moeder beneden aan de trap.

‘Ze slaapt,’ zegt Joël. ‘Ik heb haar maar niet wakker gemaakt.’

‘Nu even stil.’ Pa wuift met zijn hand. ‘Anders hoor ik de vraag niet.’

Joël zet muziek op en begint te dansen. Super is het toch! Hij gaat op zijn handen staan en kruist in de lucht zijn benen. Als hij danst, vergeet hij alles om zich heen. Hij stopt als hij een sms’je krijgt. *Alles in orde in de Villa.*

Mooi, hij heeft het dus toch goed afgesloten. Top dat ze binnenkort weer een optreden hebben. Het gaat steeds beter met Street Explosion. Een jaar geleden zijn ze begonnen. Ze wilden al eerder een groep vormen, maar ze hadden geen ruimte om in te oefenen. Ineens kwam Coco ermee. Haar oom had nog een landje met een bouwval erop die ze mochten gebruiken. Het stond op instorten. Ze moesten alles vernieuwen. De elektriciteit en de kachel deden het niet. En ze hebben er een echte dansvloer in gemaakt. Het is onherkenbaar geworden. Beretrots zijn ze erop. In zijn kamer hangen foto’s van de verbouwing. Joël kijkt ernaar. Jeffrey staat op

een ladder met een lamp in zijn hand. En Coco en Timo zagen een gat in de muur voor de kachelpijp. Maar daar kijkt Joël niet naar. Hij ziet alleen Lisa die de muur wit schildert.

‘Ik had er niet uit gelegen,’ hoort Joël zijn vader beneden tieren. ‘Ik wist dat antwoord wél.’

‘Waarom zei je het dan niet?’ zegt moeder.

‘Ik was net te laat.’

‘Nou dan, dan mag je niet door.’

‘Mens, zeur niet, als ik daar zit, geef ik echt wel op tijd antwoord.’

Joël hoort de deur van zijn vaders kamer dichtslaan. Wat een humeur. Het is niet te hopen dat pa Sofie snapt.

Joël ligt al een tijdje in bed als hij buiten iets hoort. Dat moet Sofie zijn. Beter had ze het niet kunnen timen, want op de gang hoort hij zijn moeder. Op het dakje klinkt geschuifel. Een minuut later steekt Sofie haar hoofd door het raam.

‘Najib heeft een penalty gestopt!’

‘Ssst...’ Joël legt zijn vinger tegen zijn lippen.

Sofie duwt het raam verder open. Met een klap dondert een cassette met cd’s op de grond. Joël hoort zijn moeder aankomen. Vlug, hij trekt zijn zus naar binnen en duwt haar onder het bed. Het had geen seconde langer moeten duren, want de deur van zijn kamer gaat open.

‘Wat is hier aan de hand?’ vraagt zijn moeder.

‘De wind,’ zegt Joël. ‘De cassette klapte op de grond.’

‘Al die dure cd’s, ik zal ze wel even oprapen.’

‘Mam, alsjeblieft, dat kan ik echt wel zelf. Welterusten.’

‘Goed dan, slaap lekker.’ Zijn moeder gaat gelukkig weg.

Sofie steekt haar hoofd onder het bed uit.

‘Het was zó fijn met Najib. Ik baal er zo van dat we niet normaal met elkaar kunnen omgaan. Al dat stiekeme gedoe. Daardoor zie ik hem veel te weinig. En dan straks ook nog een héél weekend zonder hem.’

‘Hoezo?’

‘We gaan toch naar Berlijn met de klas. Ben je dat soms vergeten?’

Sofie ratelt verder, maar Joël luistert niet meer. Zo is het wel genoeg, denkt hij.

‘De kust is veilig,’ zegt hij als het stil is op de gang. ‘Ik ga maffen.’

3

‘Sorry!’ Coco kan nog net uitwijken voor een vrouw op het zebrapad. Ze zag haar niet eens. Ze zit de hele tijd met haar hoofd bij Boy. Ze kan nu beter even goed opletten, zo meteen ligt ze nog ergens onder en kan ze vanmiddag helemaal niet chatten.

Een eindje voor haar rijdt Joël. Dat ziet ze nu pas! Ze belt hem op.

‘Hi, kijk eens achter je.’

Als Joël omkijkt, zwaait Coco naar hem. Ze neemt een spurt en gaat naast hem rijden.

‘Herinner je je die foto nog die ik gisteren per ongeluk naar je heb gestuurd?’

‘Zoiets moois vergeet ik nooit,’ lacht Joël. ‘Ik heb hem boven mijn bed gehangen.’

‘Doe niet zo flauw.’ Coco geeft Joël een zetje. ‘Ik heb met hem ge-msn’t.’

‘En? Hoeveel kinderen heeft hij? Of is hij al opa?’

‘Joël, je wilt helemaal niet luisteren, hè? Het is heel anders dan die laatste keer. Die gast begon al meteen te slijmen. Boy niet.’

‘Heet hij Boy? Dat liegt er niet om.’

‘Nee, en hij heeft ook een heel leuke band met zijn zus, net als jij. Ze vertellen elkaar alles.’

‘O, die zus vind ik wel interessant. Is ze niks voor mij?’

‘Met jou valt echt niet te praten, hè?’ Ze rijden het schoolplein op.

‘Wat nou?’ Joël houdt haar stuur vast en kijkt haar aan. ‘Jij met die...’

‘Boy heet hij.’

‘En ik met die zus, die zal dan wel Girl heten. Dan worden we nog familie.’

‘Ja daahaag!’ Coco rijdt gauw door naar Lisa. ‘Joël wordt vervelend. Hij wil echt niks over Boy horen.’

‘Dat snap je toch,’ zegt Lisa. ‘Wat moet hij met die verhalen? Hij is verliefd op jou.’

‘Daarom vertel ik het juist,’ zegt Coco. ‘Ik moet toch duidelijk zijn. Hij moet van me af.’

‘Vet hard,’ vindt Lisa.

‘Precies! Dan ziet hij jou misschien eindelijk eens staan.’

‘Dankjewel, en dan ben ik zeker tweede keus. Nee, daar heb ik geen zin in, dan maar niet. Ik ga toch niet...’

Lisa houdt gauw haar mond als Joël komt aanlopen.

Coco vindt het balen voor Lisa. Ze is al een jaar stiekem verliefd op Joël. Zij is de enige die het weet. Het gaat ook niemand iets aan, want Joël heeft alleen maar oog voor haar. Tenminste, dat zegt de hele groep. Zelf denkt ze het soms ook. Zo opgefokt hoe hij nu weer reageerde.

‘De Wongerd gaat zeker door,’ zegt Jeffrey die bij hen komt staan. Hij zwaait met een contract.

‘Heel goed, manager,’ zegt Joël.

‘De Wongerd?’ vraagt Coco. ‘Gaan we daar optreden? Waarom weet ik dat niet?’

‘Ik heb je voicemail ingesproken,’ zegt Jeffrey. ‘Dat jij hem nou niet afluistert.’

Coco kijkt op haar mobiel. ‘Shit, helemaal niet gezien.’

‘Nee, jij ziet alleen nog Boy,’ plaagt Joël haar.

‘Nee, hè?’ zucht Jeffrey. ‘De volgende loser. Wie is next?’

‘Hoezo loser?’ Coco laat trots zijn foto zien. ‘Zeg maar eerlijk.’

‘Mmm...’ zegt Jeffrey met een hoog stemmetje. ‘Lekker kontje.’

‘Hebben jullie je Engels geleerd?’ vraagt Lisa.

‘Geen tijd gehad.’ Jeffrey houdt een spiekbriefje omhoog.

‘Hij weer,’ zucht Coco. ‘Dat legt hij gewoon op zijn tas en niemand die het ziet. Als ik een keer zoiets probeer, ben ik erbij.’

‘Omdat jij heel opvallend gaat loeren,’ zegt Jeffrey. ‘Je moet heel sneaky omlaag kijken.’

‘Onze expert,’ lacht Joël.

‘Doe weg dat spiekbriefje!’ sist Lisa. Ze wijst op Charlotte, die aan komt lopen. Zo meteen verlinkt ze je.’

Timo kijkt op van zijn stripboek. ‘Hebben we een s.o.?’

Ja hoor, hij weet het weer eens niet. ‘Ook goeiemorgen,’ lachen ze.

‘Shit,’ zegt Timo. ‘Ik heb het niet geleerd. Ik heb gisteren net nieuwe strips gescoord. Ik denk dat ik ’m maar ga uitlezen in de Kikker.’

‘Vlug, voordat Venraai je ziet.’

‘Ik zie jullie straks wel weer bij biologie,’ zegt Timo en weg is hij.

Als ze de gang in lopen, staat meneer Venraai al in de deuropening.

‘Opschieten, jongens,’ waarschuwt Jeffrey. ‘Zo meteen gaat de zoemer en dan mogen we niet meer naar binnen.’

‘En dan kan jij je spiekbriefje niet neerleggen,’ zegt Joël.

Ze nemen een spurt. Net op tijd stuiven ze de klas in.

Als meneer Venraai de absenten opneemt, steekt Joël zijn vinger op. ‘Meneer, Timo is naar de tandarts.’

‘Hè?’ zegt Charlotte. ‘Ik zag hem net nog. Hij stond bij jullie.’

Trut! Joël kan haar wel wurgen. ‘Eh... klopt,’ zegt hij. ‘Hij had al kiespijn toen we naar school fietsten. Maar hij wilde per se zijn s.o. maken. Maar hij hield het niet meer uit van de pijn.’

‘Hij zag helemaal groen,’ zegt Coco. ‘En toen heeft hij de tandarts gebeld. Gelukkig mocht hij gelijk komen.’

Hun leraar knikt en streept Timo’s naam door op de absentenlijst. Gelukt!

Als Meneer Venraai het proefwerk uitdeelt, zegt hij: ‘Een proefwerk idioom is om je cijfer op te halen. Een cadeautje dus. Ik hoop dat het aan jullie is besteed.’

Joël kijkt naast zich.

‘Joël,’ zegt meneer Venraai, ‘het lijkt me beter als jij met Jeffrey ruilt.’

Joël staat op. Hij baalt, maar Jeffrey baalt nog meer. Jeffrey wil zijn tas pakken en het spiekbriefje meenemen.

‘Laat je tas maar gewoon staan, die heb je niet nodig.’

Joël gaat op Jeffreys plaats zitten. Zijn ogen vliegen langs de rij woordjes. De meeste weet hij gelukkig en hij begint meteen te schrijven. De eerste tien gaan feilloos, maar daarna aarzelt hij. Eerst maar invullen wat hij zeker weet, dan komen de lastige straks wel. Joël denkt na. Zijn ogen gaan ongemerkt omlaag. Shit, Jeffreys spiekbriefje! Hij kijkt snel omhoog, maar zijn leraar heeft het al gezien. In vijf stappen staat hij naast Joëls tafel.

‘Aha!’ Meneer Venraai bukt en pakt demonstratief het

briefje op. ‘Niet slim van je. Je weet wat er op het gebruik van spiekbriefjes staat. Lever je werk maar in, je hebt een één.’

‘Nog even naar de Kikker,’ zegt Joël na schooltijd. ‘Een één, dat moeten we vieren. Allemaal een rondje van mijn pa.’

‘Ik vind het meer weer voor een terrasje op de Vismarkt.’
Coco gaat voorop fietsen.

‘Prima,’ zegt Timo. ‘Een frikadelletje scoren.’

‘Dat mag jij helemaal niet van de tandarts,’ lacht Joël. ‘Je moet de hele dag vasten, met je nieuwe supervulling.’

‘Venraai kwam net nog naar me toe,’ zegt Timo. ‘Hij vroeg hoe het ging.’

‘Hij heeft dezelfde tandarts als jij, wist je dat?’ zegt Joël.

‘Shit!’ Timo rijdt van de schrik bijna tegen de stoeprand.
‘Denk je dat hij erover begint?’

‘Vast wel, toch Jeff?’ Joël geeft Jeffrey een knipoog.

‘Het zit er dik in,’ zegt Jeffrey. ‘Ik zou je tandarts maar bellen en alles opbiechten.’

Als Timo zijn mobiel uit zijn zak haalt, zegt Joël: ‘Geintje!’
‘Suckers!’ roept Timo.

‘Gelukkig, er is nog plek,’ zegt Coco als ze bij het terrasje komen aanrijden. Voordat er iemand aan de lege tafel in het hoekje gaat zitten, rent ze ernaartoe en houdt hem bezet.

‘Ik hoorde dat Najib zo goed was gisteravond,’ zegt Coco terwijl ze de ober wenkt.

‘Sofie kwam beretrots thuis.’ Joël wil het vertellen, maar hij wacht even tot de ober de bestelling heeft opgenomen.

Als hij weg is, vertelt hij hoe Sofie door het raam klom en de cassette per ongeluk omstootte. En hoe ze onder het bed lag toen zijn moeder binnenkwam.

‘Je zus heeft wel mazzel met jou,’ zegt Lisa. ‘Mijn broer zou dat nooit doen.’

‘Nee, maar weet je wel hoe tof Sofie voor Joël is?’ zegt Coco. ‘Je hebt echt een superzus.’

‘Die ’s avonds met veel lawaai je kamer in komt als je al ligt te maffen,’ zegt Joël.

‘Mij mag ze altijd wakker maken,’ zegt Jeffrey.

‘Ja hoor, hij wel. Je maakt geen enkele kans, man,’ lacht Joël. ‘Mijn zus is echt helemaal into Najib. Niemand mag het weten, hè? Ik zeg het nog maar een keer.’

‘Je weet dat je ons kan vertrouwen.’

‘Hoe wil Sofie dat nou verder doen?’ vraagt Coco als de ober de drankjes heeft gebracht. ‘Het kan toch niet zo doorgaan?’

Joël blaast door zijn rietje in het flesje. ‘Mijn pa verandert echt niet. Najibs ouders hebben aangeboden met mijn ouders te praten, maar dat heeft geen zin. Sofie kan het maar beter geheimhouden. Als mijn pa het wist... Ik weet niet wat hij zou doen.’

‘Hij komt er nooit achter,’ zegt Coco luchtig. ‘Proost, op alle ouders die van niks weten.’ Ze denkt aan haar eigen avontuur met Boy op het web en neemt een slok.

‘Mag ik even afrekenen?’ hoort Joël achter zich.

Hij verschiet van kleur. Dat is de stem van Renate, de vriendin van zijn moeder. Hij durft niet om te kijken. Als de vrouw een paar minuten later langsloopt, duikt hij weg.

‘Wat heb jij ineens?’ vraagt Coco.

‘D-die vrouw...’ Joël moet ervan stotteren. ‘D-dat... d-dat is de vriendin van mijn moeder!’

‘O, nou snap ik waarom ze zo geschrokken naar onze tafel keek,’ zegt Lisa.

‘Ze heeft het dus gehoord.’ Joël weet niet waar hij het zoeken moet. ‘Ze weet nu alles, die belt natuurlijk meteen mijn moeder...’